

то Слово. “Ще ви дамъ пастыри споредъ сърдце-то си, които ще вы пасжтѣ съ знаніе и разумъ,, (Іерем. 3; 15). “Прочетохъ книгѣ-тѣ на законѣ-тѣ Божій ясно и дадохъ значеніе-то, и истълкувахъ прочетено-то,, (Неем. 8; 8). “Обаче предпочитамъ да кажѣ пять думы въ Църквѣ-тѣ съ умѣтъ си, за да наставѣж и другы-ты, нежели десять хиляды думы съ непознатъ языкъ,, (1 Кор. 14; 19). “Ако нѣкой говори съ непознатъ языкъ, — другъ да тълкува; и ако нѣма тълкуватель, да мълчи въ църквѣ-тѣ,, (ст. 27, 28).

Тоя тѣхенъ обычай, не само че е противенъ на Св. Писаніе, но и на Христовъ-тѣ и на Апостолскый-тѣ обычай, и на обычаи-ты на древни ты Христіане.

Такъвъ обычай е противенъ и на чловѣческо-то *благоразуміе*. Що щѣхме да мыслимъ за учитель, който употреблява въ училището си непознатъ языкъ, и който изыскува всичкы-ты книги да бѣдѣтъ на сѣщый непознатъ языкъ. Такъвъ учитель ще ся ихвърли като безуменъ. Но спасеніе-то на души-ты ни, и всеважни-ти интереси на вѣчностъ-тѣ, не сѣ ли по драгоцѣнни отъ всяко друго ученіе?

Четвърто Заблужденіе.

Четвърто-то заблужденіе е полупричаще-